



Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

Vt in summa vnitate poßit esse personarum diuersitas. Capvt III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

*Vt in summa unitate possit esse personarum
diuersitas.*

CAPUT III.

Discipulus hunc in modum interrogat: Evidem admiror, vnde euangelica appellationum diuersitas quæ distribuitur, si tam est simplex in seipso: Alius sapientiam, alius bonitatem, alius aliud quipiam assignat, ut nobis tradunt Theologii. Symbolo de diuina Trinitate confecto. Cum non potius patimur eum esse in simplicitate sua, in qua tamen est? Mihi sic videtur, vno huic vni plus satis actionum & diuersitatis attribui. Nam qui possit esse simpliciter vnum, cui tanta inest multiplicitas?

VERITAS respondit: Omnis haec multiplicitas in ipso fundo non nisi simplex vniuersitas est. DISC. Ecquid tu fundum vel originem appellas? VER. Fundum ego dico originem vnde emanationes profiscuntur. DISC. Quid est hoc Domine? VER. Ipsa est natura & essentia diuinitatis: atque in hac inexhausta byssu personarum Trinitas redigitur in unitatem suam, & omnis multiplicitas quodam modo illic deficit: vbi etiam iuxta hunc modum nulla est extranea actio, sed tranquilla quædam & introuerfa caligo. DISC. Dic, obsecro, mi Domine, quæ diuinæ emanationis prima origo, & maximè propriæ illius actionis suæ, quæ est communicare sese. VER. Nimirum facultas & omnipotens virtus eius.

DISC.

DISC. Et quę illa? VER. Diuina natura, in qua pater est existendi principium: qui hoc ipso secundus est generationis & operationis. Si quidem nostro more loquendo, quatenus nos situr capit intellectus, Diuinitas h̄ic in DE V M Deitas & De prefluit. DISC. Non ergo sunt vnum Deitas us quomodo & DE V S? VER. Vtique vnum sunt, sed tamen finitum, & Diuinitas nec generat nec operatur, DE V S autem & agit & ḡgnit. Id quod ex personarum diversitate accedit, quas intellectus v̄cunque distinguit. In ipso autem fundo vnum sunt. In diuina namque natura non nisi essentia est, & relations personarum nihil ad hanc essentiam adiungunt: sed ipsae eadem sunt essentia, licet inter se distinguantur propter relationem alterius ad alteram. Nam diuina natura si secundum Personas dividimur, non est in singulantur. Ipsiā simplicior, quam Pater vel quævis alia persona in eadem natura accepta. Solum imaginatio te fallit, qua sic h̄ec intueris, ut sunt in naturis. In seipso autem non nisi vnicā & simplex est diuinitas. DISC. Evidem animaduero me iam in summe simplicitatis abyssum pervenisse, ultra quam penetrare latius nemo potest, qui tamen à veritate aberrare nolit.

Homo & creatura omnes in Deo ab aeterno secundum ideas fuerint, & vt ex Deo per creationem profluxerint, in quem redire deberent.

CAPUT IV.

DISCIP. Vellem scire Domine, vt creature in Deo ex omni aeternitate fuerint.

S

VER.